

Marii Frydrychové je 49 let a je spasena 14 let. Je velmi známou autorkou knih zaměřených na otázky rodiny.

Jak chodí křesťanka s dobou?

Modlila jsem se, abych do dnešního Magazínu dostala otázku včas, a skutečně, otázka na sebe nenechala dlouho čekat.

Jedni věřící manželé nedali svým děvčátkům propíchnout ouška pro náušnice, protože si v Bibli přečetli, že propíchnuté ucho je znakem otroctví. Někdo jim potom vysvětlil, že Bůh si přece přeje, abychom byly krásné, nosili náušnice a vůbec šli s dobou.

Taková nedorozumění se čas od času stávají, a proto se dnes podíváme na náušnice zblízka.

V Bibli se o nich píše na několika místech. Abrahamův sluha, pověřený vyhledáním nevěsty pro Izáka, obdaroval Rebeku při námluvách zlatou náušnicí (Gen. 24,22). Izraelci, vycházející z Egypta, pobrali množství šperků včetně náušnic a Egypťané jim je rádi dali (Ex. 12,35). Job, poté, co se opět začíná uzdravovat, dostává od příbuzných a známých mezi jiným také mnohé zlaté náušnice (Job 42,11). Na druhou stranu to byly právě náušnice, ze kterých Izraelité ulili na poušti modlu - zlaté tele (Ex. 32,2) a náušnice zakopal Jákob při očišťování svého rodu (Gen. 35,4).

Nový zákon nepraví o náušnicích nic, ale apoštol Petr nás ženy dvacátého století pěkně provokuje, když říká: "... vaše ozdoba ať není vnější, v zaplétání vlasů, províjení zlatem nebo odívání plášťů, ale ten skrytý srdce člověk, záležející v neporušitelnosti tichého a pokojného ducha, který je před obličejem Božím velmi drahý" (1.Pt. 3,1-4).

Jak vidíme, zastánci obou směrů mohou najít v Bibli obhajobu. Ve skutečnosti však náušnice, stejně jako jiné předměty, nic neznamenají. Opravdový význam jim dává až postoj našeho srdce.

Jestliže nosíš náušnice, protože jsi je od někoho dostala (nebo sis je koupila pro radost), není na nich nic zlého. Také nosím náušnice, které mi daroval manžel, a máme z toho radost oba.

Pokud však nosíme tzv. zázračné náušnice, ať už na doporučení reklamy nebo léčitele, které mají mít léčebný účinek (snížit krevní tlak, odstranit ječné zrno nebo sennou rýmu), potom vkládáme do ozdoby víru, chováme se k ní jako k amuletu, talismanu nebo fetiši, a takové uctívání předmětu se Bohu hnusí (Deu. 7,25-26).

Jindy nás k nošení různých ozdob může popouzet pýcha, touha vyniknout nad ostatními, a to také není ten nejlepší motiv.

Znám ženy, které po obrácení odložily křiklavá líčidla a tretky, a zvolily elegantní střízlivost a bylo to správné, protože Duch Svatý s nimi jednal. A jiné ženy na sebe po obrácení začaly víc dbát a to bylo také správné. Duch Svatý pracuje s každou z nás individuálně, protože jen On ví, co je třeba poopravit tam uvnitř.

V mužském uchu je v naší kultuře náušnice znakem zženštilosti a jisté vzpoury. Myslím, že znovuzrozený křesťan nepotřebuje svou svobodu v Kristu prezentovat tímto způsobem.

Jak tedy my křesťané chodíme s dobou?

Tak, že chodíme se svým Bohem.

Marie Frydrychová